

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 179. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952569909296/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

dog have en slags Omgang med hinanden, saa længe de opholde sig i det postrige Europa. Ofte har jeg i forrige Tider vel-signet – men nu forbander jeg af mit gandske Hierte, høilovlig Ihukommelse, Keiser *Maximilian*, som til min Grænelse bragte det afskyelige Postvæsen her i Gang. Synet af et Postbud, der fordem havde saa megen Fortryllelse for mig, er mig nu ligesaa fatalt, som Synet af *Medusa* var dem, der bleve til Steen ved at see paa hende. Der kommer undertiden en Lyst over mig til at slaae Postbud og Postmestere, og selv de uskyldige Postheste ihjel. Denne Fristelse er farlig. Jeg har en hemmelig Ahnelse om, at man paa hin Side Elben med det første vil komme til at læse i de tydske Aviser den bedrøvelige Efterretning: at en vis Barbar fra Norden ved Navn *Bachheschen*, endelig i det *Over-Rhinske* eistedes er bleven henrettet, fordi han paa sin Reise giennem Tydskland havde dræbt saa og saa mange Postpersoner.

Naar man nu læser sligt, vil man ventelig græde; men denne Graad kommer for seent, overalt er jeg slet ikke tient med Graad. Dette er det to og tyvende Brev, jeg i en Tid af syv Uger har skrevet til Dannemark. Jeg vil blive ved indtil det syv og tyvende; men saa stop! Naar man syv og tyve Gange har forsøgt at bære Vand i et Sold, troer jeg man kan holde op dermed, uden at støde an mod den christelige Langmodighed.

Olde er den eneste, som tilstrækkeligen har undskyldt sig, ved at lade sin Skriverkarl melde mig sin Død; det skulde være besynderligt, om I alle havde det samme Forfald, og det altsaa blot fattedes Eder paa Skriverkarie. I dette Tilfælde tager jeg alle mine Bebreidelser tilbage.

Jeg kan ikke fortælle meget om *Göttingen*, da jeg deels ikke har været her over een Dag, deels ikke vil være her meget længer. Jeg troer at denne Egensindighed er ligesaa tilgivelig paa en Sundhedsreise, som paa en Kunstreise, eller Lystreise. Man henter hverken det ene eller det andet her. Alting synes at for-gaae i Lærdom. At denne skulde blive saa meget desto grundigere, har man forjaget, siger man, al Smag. Den pedantiske, sikkerlig dog intet mindre end grundige Distinction mellem det *Nyttige* og det *Behagelige* skrækker nuig overalt, som fra Univer-siteter i Almindelighed, saa fra dette i Særdeleshed. *Hint Athen*